

Lesbrief - Het Hoofd van Mijn Vader Het Ministerie van Onverrichter Zake

Het Ministerie van Onverrichter Zake speelt *Het Hoofd van mijn Vader* (6+)

Clifford Sinclair is een wereldberoemd avonturier, ontdekkingsreiziger, bioloog, duiker, Engelsman en spelonkoloog.

Om maar een paar dingen te noemen.

Zijn leven is een aaneenschakeling van avonturen.

Samen met zijn assistent Primo, Primi, Prima, of, hoe heet ie, reist hij de wereld over op zoek naar nieuwe uitdagingen.

Het Hoofd van mijn Vader gaat over een man die langzaam de grip op de werkelijkheid verliest en verdwaalt in een wereld waar de grens tussen fantasie en herinnering vervaagt. En over zijn dierbare, die opeens een nieuwe rol in het leven krijgt toebedeeld.

Tekst en regie: Danielle Wagenaar

Spel: Niek van der Horst en Hanneke van der Paardt

Vormgeving: het Ministerie

Beeld flyer/poster: Niek van der Horst

Verkoop: www.vanaf2.nl

Deze lesbrief bevat handreikingen voor gesprek en of spelopdrachten die je kunt doen voordat je de voorstelling bezoekt of nadat je hem hebt gezien.

In de voorstelling is de vader, die dementeert, degene die speels, jeugdig en avontuurlijk is. Zijn dochter moet de zorgtaak op zich nemen omdat hij niet meer weet wat echt is en wat niet. We zien twee mensen die opnieuw moeten kijken naar hoe ze met elkaar kunnen omgaan en wat nog wel en wat echt niet meer kan.

Kinderen in het publiek gaan vooral mee in de avontuurlijke driften van de vader. Ze begrijpen wel dat hij niet meer realistisch kan denken maar zien de kinderlijke manier van schakelen en fantasie als iets gekks maar positiefs. Ze lachen met en om hem. Ze roepen tegen hem om hem te verbeteren en ze geven antwoord als hij iets vraagt. Ze accepteren veel meer dat het nou eenmaal zo kan zijn en gaan daarna mee in de verhalen. Ouders kijken mee met de dochter omdat ze iets herkennen in het zorgen voor hun eigen ouders. Alzheimer en andere vormen van dementie zijn heel veel voorkomende ziektes in Nederland. Ziektes zijn nooit leuk en zorgen voor veel pijn en verdriet. De voorstelling laat een man zien die niet alleen lijdt onder zijn aandoening maar er ook veel plezier aan beleeft. Hij geeft zichzelf de kans een heel nieuw en avontuurlijk leven te verzinnen. Een leven als spion, als avonturier, als ontdekkingsreiziger. Een leven dat hij nooit heeft gehad. De voorstelling gaat uiteindelijk ook over dat je niet moet wachten met leven maar moet genieten van het moment.

Gesprek met kinderen

De voorstelling zou een mooi startpunt kunnen zijn om met kinderen te praten over dementie. En om te filosoferen over wat herinnering nou eigenlijk is.

Zoals iemand uit het publiek zei: het is een mooie manier om te gesprek te starten over wat er met opa of oma aan de hand is. Een ziekte die zich minder makkelijk laat lezen dan iets fysieks. Wat is dementie en hoe kan zich dat openbaren?

Aan de hand van de volgende vragen kun je een groepsgesprek starten.

1. Weet je nog wat de eerste prettige moment is dat je je kunt herinneren?
2. Hoe weet je of je iets herinnert of dat het je later is verteld of dat je het door foto's hebt leren kennen?
3. Noem eens wat dingen die herinneringen bij je oproepen? (Geur, muziek, licht,)
4. We herinneren ons niet alles. Niemand weet bijvoorbeeld meer hoe die geboren is. Herinnering is iets dat niet vaststaat. Het verandert steeds een beetje. Een heleboel dingen die je nu meemaakt ben je later weer vergeten. Bedenk iets wat je echt graag zou willen onthouden, later. Hoe kan je dingen onthouden? Noem een paar voorbeelden.
5. Stel je voor dat je niets meer weet en je verzint een heel nieuw leven. Wat zou je dan kiezen?
6. Vertel een herinnering die gelogen is.
7. Doe alsof je je opa of oma bent en vertel wat voor leven je hebt gehad.

Doe-opdrachten

1. Maak een tekening van je mooiste herinnering (of van een rottige herinnering, wat je wil).
2. Stel je voor dat je niet meer weet waar een lepel voor dient. Wat zou je er dan allemaal mee kunnen doen? Graven, op je rug krabben, in je oor peuteren... Gebruik hiervoor lepels.
3. Ga in tweetallen rondlopen. Speel dat een iemand alles voor het eerst ziet en de ander moet vertellen wat het is en waar het voor dient.
4. Stel jezelf voor als iemand anders. Vertel hoe je heet, hoe je eruitziet en wat je allemaal doet. Het moet allemaal niet waar zijn.